

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Γρηγόρης Γρηγορόπουλος

Ενίσχυση του Π.Δ.Ε. πριν οι εργολήπτες κρεμάσουν τα πτυχία τους

■ ANNH ΚΑΡΟΛΙΔΟΥ

Η εκλογή του Γρηγόρη Γρηγορόπουλου, στη θέση του προέδρου της ΠΕΣΕΔΕ, είναι απόδειξη της εμπιστοσύνης των εργοληπτών στο πρόσωπό του, σε ένα συνδικαλιστή με μακρά και πλούσια δράση στο χώρο των οργανώσεων των μηχανικών, μέσα από το ΤΕΕ/ΤΚΜ, το ΣΠΕΔΕΘ & Κ.Μ. και το ΤΜΔΕΔΕ, αλλά επίσης ήταν κι' η απόδειξη ότι η συντριπτική πλειονότητα των μελών της Ένωσης, αποφάσισε πως θα πρέπει να στηριχθεί η μικρή και μεσαία εργοληπτική επιχείρηση, μετά μάλιστα από μία περίοδο αποστράγγισης της Περιφέρειας από χρηματοδοτικούς πόρους και έργα.

■ Κατά το πρόσφατο 62ο Συνέδριο της ΠΕΣΕΔΕ υπήρξε ανανέωση της διοίκησής της κατά τα δύο τρίτα. Ποιοι είναι οι στόχοι της;

«Ο υπ' αριθμόν ένα στόχος της νέας Διοίκησης της ΠΕΣΕΔΕ δεν θα μπορούσε να είναι άλλος, παρά η ανάδειξη των προβλημάτων της Περιφέρειας στη χρηματοδότηση και κατασκευή των Δημοσίων Έργων και, φυσικά, η επίλυση των προβλημάτων των μικρών και μεσαίων εργοληπτικών επιχειρήσεων. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004 ήταν αφορμή για την διεύρυνση των ανισοτήτων ανάμεσα στο κέντρο και την Περιφέρεια. Για την αναστροφή αυτής της κατάστασης θα εργαστεί η νέα διοίκηση της ΠΕΣΕΔΕ σε συνεργασία με τα αρμόδια Υπουργεία, το Τεχνικό Επιμελητήριο, την Ε.Ν.Α.Ε., την Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., τους τοπικούς Συνδέσμους και τις άλλες Εργοληπτικές Οργανώσεις».

■ Ποια, κατά τη γνώμη σας είναι τα κυριότερα προβλήματα που σήμερα απασχολούν τον εργοληπτικό κόσμο της χώρας; Πιστεύετε ότι υπάρχει διαχωρισμός, οικονομικός ή άλλου είδους, μεταξύ των εργοληπτών του Κέντρου και της Περιφέρειας;

«Θα έλεγα ότι τον εργοληπτικό κόσμο απασχολούν και σήμερα τα προβλήματα που τον απασχολούσαν μια ζωή. Πρέπει, όμως, να ξεκαθαρίσουμε ότι όταν εμείς λέμε εργοληπτικός κόσμος εννοούμε τη συντριπτική πλειοψηφία των εργοληπτικών επιχειρήσεων που δεν μπορούν να συνάψουν συμβάσεις για αυτοχρηματοδοτούμενα έργα και είναι αναγκασμένες να αναλαμβάνουν Δημόσια Έργα συμμετέχοντας σε διαγωνισμούς. Ε, λοιπόν, αυτές οι εργοληπτικές επιχειρήσεις έχουν τα ίδια προβλήματα, είτε δραστηριοποιούνται στο Κέντρο, είτε

στην Περιφέρεια. Αν δίνουμε έμφαση στις επιχειρήσεις της Περιφέρειας, είναι επειδή εκεί εξελίσσονται πολύ λιγότερα προγράμματα χρηματοδότησης έργων, σε σχέση με το Κέντρο. Σε πολλούς νομούς υπάρχουν μόνο το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ) και ο «ΘΗΣΕΑΣ». Σε αντίθεση με το Κέντρο όπου εξελίσσονται περισσότερα προγράμματα χρηματοδότησης και οι φορείς εκτέλεσης έργων είναι πολλαπλάσιοι. Αυτό είναι που ξεχωρίζει τις δύο κατηγορίες. Για παράδειγμα είναι γνωστό ότι την τελευταία διετία το ΠΔΕ μειώθηκε δραστικά κατά 30% περίπου. Παράλληλα, ο «ΘΗΣΕΑΣ» είναι ένα πρόγραμμα που δεν επαρκεί για να καλύψει τις ανάγκες. Και να σας πω και κάτι άλλο για το πρόγραμμα αυτό. Πράγματι έχει δίκιο ο υπουργός Εσωτερικών κ. Π. Παυλόπουλος ότι τα χρήματα του «ΘΗΣΕΑΣ» δεν μεταβιβάζονται σε άλλα έργα, όπως μπορεί να συμβαίνει με άλλα προγράμματα που αφορούν την Αυτοδιοίκηση. Ωστόσο, ενώ υπάρχει για ένα έργο χρονοδιάγραμμα εκτέλεσης επτά (7) μηνών για το ίδιο έργο το χρονοδιάγραμμα πληρωμών εκτείνεται στα τρία (3) χρόνια. Κάτω από τις συνθήκες αυτές με ποια προοπτική να προγραμματίσει ο εργολήπτης; Θα σας δώσω και ένα ακόμη παράδειγμα για να καταλάβετε πώς προστίθενται συνεχώς μεγάλα έργα που στραγγίζουν τα έργα της Περιφέρειας: Ολόκληρο το πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ» έχει προϋπολογισμό 1,6 δις ευρώ για 5 χρόνια. Μόνο, όμως η ολοκλήρωση των έργων εκτροπής του Αχελώου θα έχει προϋπολογισμό 1,1 δις ευρώ και άλλα τόσα το Μετρό της Θεσσαλονίκης. Τα έργα αυτά όσον αφορά την χρηματοδότησή τους «κάπκαν» από κακούς χειρισμούς του συνόλου της πολιτικής ηγεσίας. Καταγγέλλοντας οι μεν τους δε καταλήξαμε να μην μπορούν να χρηματοδοτηθούν από κανένα πρόγραμμα της Ε.Ε. παρά μόνο από το Π.Δ.Ε.. Αυτό το τίμημα, το βαρύ τίμημα, το πληρώνει κυρίως η Περιφέρεια. Αν, λοιπόν, δεν ληφθεί μέριμνα παράλληλης χρηματοδότησης με το Π.Δ.Ε. αυτών των έργων, οι υπόλοιποι εργολήπτες της Περιφέρειας θα αναγκαστούν για μερικά χρόνια να κρεμάσουν τα πτυχία τους».

■ Βλέπετε να υπάρχει, άραγε, μέλλον για τους Έλληνες εργολήπτες στις ΣΔΙΤ ή στα άλλα αυτοχρηματοδοτούμενα έργα;

«Πολύ σωστά βάζετε τις δύο μεθόδους στο ίδιο ερώτημα. Πράγματι αναγνωρίζουμε τις ΣΔΙΤ ως ένα από τους τρόπους εκτέλεσης ορισμένων έργων ο οποίος όμως παραβιάζει την αρχή του ανταγωνισμού. Δεν υπάρχει, όμως, μέλλον για τους μικρομεσαίους εργολήπτες στις συμβάσεις αυτές, παρά μόνο σε εκείνους που έχουν πρόσβαση στον τραπεζικό τομέα. Κι αυτό επειδή οι ΣΔΙΤ δεν κινούνται γύρω από τον εργολήπτη – άλλωστε κάτι τέτοιο δεν επιβάλλει ούτε ο ίδιος ο νόμος – αλλά γύρω από το χρηματοδοτικό σχήμα. Αντίθετα, θα έλεγα ότι οι ΣΔΙΤ και τα άλλα αυτοχρηματοδοτούμενα έργα υπάρχει κίνδυνος να αφαιρέσουν αντικείμενο από τους μικρομεσαίους εργολήπτες. Για παράδειγμα η ομαδοποιημένη εκτέλεση 27 ή 30 σχολείων με ΣΔΙΤ θα γίνει από μόνο μία μεγάλη σύμβαση αντιπαροχής (δηλαδή: μία εργολαβία αντί για 27 ή 30 μικρότερες όπως συμβαίνει σήμερα). Και ενώ αυτές οι 30 χωριστές συμβάσεις θα είναι αποτέλεσμα 30 χωριστών διαγωνισμών, η μια σύμβαση ανάθεσης θα είναι συνολική και θα εμπεριέχει κόστη, κεφάλαια, αποσβέσεις, μισθώσεις και ότι άλλο συμφωνηθεί ανάμεσα στο χρηματοδοτικό σχήμα και το αρμόδιο υπουργείο. Βλέπετε ότι στο πλαίσιο της σύμβασης παραχώρησης για το τμήμα Κλειδί – Ράχες, η ανάδοχος κοινοπραξία αναλαμβάνει τη συντήρηση και του παράπλευρου οδικού δικτύου. Αυτό δεν σημαίνει ότι οι μικρομεσαίοι εργολήπτες που έκαναν μέχρι τώρα αυτή του δουλειά θα χάσουν αυτό το αντικείμενο; Σε ότι μας αφορά μπορούμε να εκτελέσουμε γρήγορα και σωστά πολλαπλάσια έργα από αυτά που σήμερα εκτελούνται με διαγωνισμούς. Οι εργοληπτικές επιχειρήσεις είναι ο δυνατός κρίκος στην εκτέλεση του προγράμματος και οι συμβάσεις που υπογράφουν αν κάποτε ήταν ετεροβαρείς, σήμερα πια είναι λεόντειες. Παρόλα αυτά η μικρή εργοληπτική επιχείρηση αντέχει και λειτουργεί παραγωγικά. Με εξαίρεση κάποιους που ίσως δεν το έχουν αντιληφθεί επικεντρωμένοι στην παρακολούθηση των οικονομικών δεικτών, ο τρόπος με τον οποίο τα χρήματα από ένα μικρό δημόσιο έργο μοιράζονται στην αγορά εργασίας, υλικών και υπηρεσιών, είναι παράδειγμα πολλαπλής διασποράς μέσα στην τοπική οικονομία. Το γεγονός ότι στο ΥΠΕΧΩΔΕ δεν επικρατεί η άποψη ότι οι συμβάσεις ΣΔΙΤ θα υποκαταστήσουν το Π.Δ.Ε. είναι θετικό.»